

Ústav práva autorského, práv průmyslových
a práva soutěžního

Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Nám. Curieových č. 7
P r a h a 1

O p o n e n t s k ý p o s u d e k

*diplomové práce Ing. M. Hainze „Přezkoumání správních rozhodnutí v oblasti průmyslového
vlastnictví“*

Soudní kontrola správních rozhodnutí týkající se veřejnoprávní ochrany průmyslového vlastnictví (rozhodnutí o zamítnutí patentové přihlášky jako nároku na patent vůči státu, ale i jiné) má v České republice dlouhou tradici. Již v r. 1919 byl konstituován jako zvláštní správní soud Patentní soud, Nejvyšší správní soud se od vzniku samostatnosti hojně podílel na jurisdikci pokud jde o veřejnoprávní ochranu obchodních známek. V nauce byla otázka soudního přezkumu správních rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví věnována mimořádná pozornost od poloviny 90. let (Kupka, Pítra, Mazanec). Není žádným tajemstvím, že soudnímu přezkumu podléhá ročně desítky takových rozhodnutí. Pokud diplomant si za téma své diplomové práce vybral hlubší zkoumání této problematiky, nemůžeme být až tolik překvapeni jakkoliv v problematice ochrany duševního vlastnictví jde o problém jistě důležitý.

Základní systémovou otázkou prací tohoto druhu je jejich pojetí. Zdá se nám, že práce by mohla obstát, jak na katedře občanského práva (v sekci procesní), tak na katedře správního práva. Zde patrně dominovalo hmotné právní pojetí imateriálních práv jako součástí práv soukromých (viz kap. IV.) a autor proto volil příslušnost vědeckých pracovišť právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze podle specializace předmětů dotčených právních vztahů. Druhou problémovou systémovou otázkou je určité omezení předmětu zkoumání toliko na rozhodnutí ve věcech práva patentového, ač právě tyto věci jsou v porovnání např. s právy na označení poněkud v ústraní.

Těžiště práce je v kap. VI. a VII., kde se autor podrobně věnuje dramatickému vývoji soudní kontroly správních rozhodnutí v období do přijetí soudního řádu správního a

po známém usnesení kompetenčního senátu z r.2004. Mimochodem otázka soukromoprávního a veřejnoprávního charakteru nároků z průmyslového vlastnictví je právě to, oč tu zvláště běží. Autor se až úzkostlivě přidržel závěru, které tento senát učinil, aniž by naznačil kritičtější pohled na věc a sklon k jisté popisnosti bez vlastního hodnocení je příliš zřetelný. Absence vlastního kritického pohledu je patrná i v jiných partiích práce. Zcela např. chybí hodnocení situace před r.1989 nebo řešení problému rozhodování v plné jurisdikci.

Přes uvedené připomínky představuje práce poctivé zmapování problematiky soudní kontroly správních rozhodnutí ve věcech průmyslových práv. Diplomant prokázal, že i v této dílčí problematice se dovede dobře orientovat, práce má zdařilou systematiku a logickou posloupnost. Přes rezervy v omezené bibliografii (chyběl mi např. odkaz na nejvýznamnější časopiseckou produkci-Čermák K., Čermák K. Jr.) Rozhodování o občanských právech nebo závazcích v řízeních před Úřadem průmyslového vlastnictví, Karlovarské právnické dny 1999), předložená práce splňuje podmínky kladené na práce tohoto druhu a doporučuji její obhajobu.

V Praze dne 28. března 2006

JUDr. Michal Ružička, CSc.